

גן שבעה וואלדער

אשדות יעקב איחוד

חג שבועות תשפ"א, 16.05.21, עלון מס' 1563

שבועות תשפ"א

פתיח

ברגעים ששורות אלה נכתבות, כמעט חצות שבין רביעי לחמישי, אנו עדים לשורה גוברת והולכת של עימותים אלימים בין יהודים לערבים במקומות שונים בארץ, עם דגש על ערים מעורבות וקשה להעריך לאן זה הולך, וזה קורה על רקע תחושה גוברת של חוסר מנהיגות ומשילות. גם אם המערכה בעזה תסתיים כאשר ידנו על העליונה: ראשי החמאס יחוסלו עד האחרון, מצבורי הנשק הרקטי ארוך הטווח יושמדו כולל המחרטות, סמלי השלטון החמאסי יורדו לחצי התורן ושבעה מגדלי מגורים יושטחו עד היסוד; גם אז, מה שיחרט בתודעתנו מן הארועים האלה, הם הלינץ' בנהג המונית בבת ים, הפרעות בלוד ובעכו והמקלות שמונפים לרוצץ זה את ראשו של זה. נצחון פירוס.

היו"ר הקודם של אשדות, שמוליק לשם, הציב לו כמטרה לאתר את מה שהוא כינה "זרוע שלישית" כלומר תחום נוסף של פעילות עיסקית שתבסס את אשדות כלכלית וגם חברתית. לאחר תקופה של בחינה, ירד לשם מהקונספט הזה, ודגל בהעמקת העסקים הקיימים. כאשר מציג המנהל העיסקי הנוכחי ש. שפירא, מעל דפים אלה, את הראייה העסקית לשנים הבאות הוא מציין שהמערכות הסולאריות שלנו, הממוקמות על תשתיות קיימות, מזרימות למערכת בכל שנה כשני מיליון ₪, ועוד היד נטויה לפרויקטים נוספים בתחום זה. אז אם נרצה או לא, נמצאה לה הזרוע השלישית.

ובתוך הכאוס הזה החיים נמשכים להם על מי מנוחות: בתינו הומים תינוקות, חג שבועות חוזר למתכונת שפויה, הברכה נפתחת והחמסינים! אלה ממילא כבר כאן.

אז נסיים בברכת חג שבועות (וביקורים) שמח!!

אבנרן

חגי ברון (במקור BRUN) ז"ל 1945 - 2021 בן אריה ושרה זכרם לברכה

ולאחר זמן קצר הגיעו השנים לאשדות יעקב. באוגוסט 1966 התקיימה בדשא הצפוני חתונה משולשת והזוג הצעיר החל את דרכו המשותפת. רצו שאלך כמו כולם לבנות, סיפר חגי, אך לבסוף נחת בחשמליה. מפאת החום ששרר בבתיים, עיקר החיים התנהלו על הדשא בחוץ. בשנים הבאות נולדו ארבעת ילדיו: הבנות מירב וחמוטל הבנים רועי ויפתח.

בתחילת שנות השבעים מחליטה אשדות להביא לכאן את מפעל 'פרקופלסטי' שלימים ייקרא 'לוג' וחגי מצטרף לצוות ההקמה כחשמלאי. במקביל הוא עובד כחשמלאי בקיבוץ. מאוחר יותר הוא נכנס ללוג למשרה מלאה.

כעבור זמן הוא מבקש לצאת ללמוד 'מדריך תיירים'. הוא מקבל אישור מהמשק ויוצא לבית ברל שם לומד לימודי אי"י, שעבורו זה הגשמת חלום.

לאחר סיום הלימודים נחתם פרק החשמלאי וחגי מתחיל פרק חדש (1986) כמדריך חברת הילדים. תוך כדי תנועה, הוא מגיע לבית ירח שם הופך לרכז הטיולים של ביה"ס ובהמשך מורה במשרה מלאה לגאוגרפיה וגאופוליטיקה ומחנך כיתה ט'. בהמשך הוא אחראי על חינוך תעבורתי בבית ירח וכן איש הבטחון של בית הספר. במקביל לאלה הוא מוציא טיולי קיבוץ ומקיים סדרות של הרצאות ב'ביתנו' וכן טיולים לגיל השלישי. הוא פעיל גם עבור 'יד בן צבי' ומכון אבשלום.

באותה תקופה החל הקיבוץ להשתנות, סיפר חגי, ומהר מאד הבנתי שהשינוי יעשה לנו טוב ואכן ומצבנו השתפר עשרות מונים. 'מהות השינוי היא שכל חבר אדון לגורלו', כך גם הסביר לתיירי החוץ שפקדו את אשדות בשנים הבאות. באותה עת הוא גם מתנדב בבית כלא 'שיטה' ומלמד שם לימודי אי"י.

בהמשך מגיעה לאשדות הבת מירב ועימה שתי הנכדות, ומעט אחר כך, בונה יפתח, בנו הצעיר, את ביתו בהרחבה.

חגי נולד ב-16 אפריל 1945 בנהריה לאב יליד גרמניה ואם ילידת פולין. אביו נפטר כשהיה בן שנתיים בלבד. 'גדלתי בצריף דל, ללא חשמל ומים זורמים', סיפר. אימו היתה אשה קשת-יום וחולנית שעבדה למחייתה כעוזרת בית. למרות שהצטיין בלימודיו ביסודי והמורים לחצו עליו להשאר, לא המשיך חגי ללימודי תיכון, אלא יצא לסייע לפרנסת המשפחה כשוליית חשמלאי, ובשעות הערב הרבה בקריאת ספרים 'שיהבריחו' אותו לעולמות אחרים. את דמות האב שימש עבורו אחיו הבכור, מנחם ז"ל, שהיה גדול ממנו בשבע שנים. תוך כדי עבודתו כשולייה, למד חשמל, עמד בבחינות, והוכר כחשמלאי מוסמך. כאשר הגיע מועד גיוסו לצה"ל, נשלח חגי לחיל התותחנים. מהר מאוד התגלו כישוריו הפיקודיים ואיכותו האנושית והוא נשלח לקצונה, ולמרות שמעולם לא למד מתמטיקה, הפך למפקד סוללת תותחים נערץ, ושימש בתפקיד זה כ-30 שנה במהלך השתתף בשלוש מלחמות.

לקראת סיום שרותו הסדיר, בבסיס ליד חיפה, הגיעו ליחידתו מספר בנות בהן רוחליה גור ודרכיהם נקשרו. חגי, שבאותה עת השתחרר, עבד כחשמלאי במפעל ישאסבסט וחי עם אמו בצריף. רוחליה, שלא רצתה להמשיך בצבא, ביקשה להתחתן,

חגי ברוך ז"ל

נר הזיכרון

גם נר הזכרון
אכל עצמו לדעת.
לאט נטפו חייו
כחלב הדולף.
אורו פחוס הצל
נסוג מעל הכותל
בחשכה הותיר
רק אלם וכאב.
ספלי קפה קטנים
שותקים עצמם בזעם
ובשתיקה נוצרים
מגע שפתיך

בסוף כל פסוק
יש נקודה.
אבן למראשותיך
ואולי ימתקו לך
גבי עפרך.

מירה מאיר

בשנים האחרונות עסק חגי, חלק ניכר מזמנו, בהדרכת קבוצות תיירים מגרמניה (תיירות קיבוץ) שאותם הדרך בגרמנית רהוטה מתובלת בהומור החביב עליו. לצד אלה נהג לגרף את מגרשי השעשועים של ילדי הקיבוץ ומצא בזה את שלוות הנפש שביקש.

תקצר היריעה מלתאר את שלל מעשיו של האיש הבלתי נלאה הזה ונציין רק מקצתם: לכבוד חג השמונים פיתח משחק בשם 'תחילת הדרך' להכרת תולדות הקיבוץ היה חבר בוועדת הביקורת משנת 2014 הקים את 'הגן הארכיאולוגי' לכבוד התשעים לאשדות היה לו מוזיאון במגדל המים הוא השמיש מקלט לטובת הסיורים עם התיירים היה חבר בצוות לשיפוץ קיר בית קרפ

ויונתן אלתר הוסיף: תוך כדי אלה, חגי היה אספן בלתי נלאה של כלים, מכשירים, אביזרים, צעצועים. דברים שחברים זרקו, חגי אסף, וחלק מאוסף זה מוצג בחדר האוכל של הארוח הכפרי, כמו מחכה לגואל.

יהי זכרו חקוק בכל אבן מאבנינו.

אבנון

אבא/סבא יקר שלנו

אבא שלנו כשאתם מטיילים בשבילי הארץ
שהוא כל כך אהב.

היית איש מיוחד ושמחים שזכינו בך.
אוהבים אותך מאד ומתגעגעים אליך.

ילדיך ונכדיך

עם הפנים לזור

אם זה היה תלוי בך, היינו עכשיו עומדים
כולנו כמה עשרות מטרים מכאן, בתצפית של
דרך אבנר, עם הפנים ליזורי ומקבלים הסבר
מפורט על הנוף מסביב. במקום זה אנחנו
כאן, עם הפנים אל קברך ולא מאמינים שזה
אמיתי.

אתה היית בלתי מנוצח. ניצחת בכל כך הרבה
מלחמות בחיך – ניצחת את הרעב והעוני
בהם גדלת כילד, התמודדת עם אובדן
המשפחה שלך בגיל צעיר, צלחת בשלום
מלחמות רבות כשרבים מחבריך לא חזרו
מהן והתגברת על קשיים רבים שפגשת בדרך
חיך. במלחמה על ליבך לא עמד לך הכוח.

אבא, אתה צריך להיות גאה בהישגים
שהשגת במהלך חיך. היית חיים שלמים
וטובים. הקמת עם אמא משפחה למופת
והיא הייתה התקומה שלך. היית גאה
בילדיך ונכדיך וחינכת את כולנו לאהבת
האדם והארץ כפי שהאמנת. היית מוקף
בחברים רבים שאהבו אותך מאד וזכית
להערכה רבה.

עכשיו אתה נמצא בין השדות והנופים שכל
כך אהבת. השדות בהם גדלנו ובילינו אתך
שעות רבות. השדות שהיו המפלט שלך בשנה
האחרונה. בכל פעם שהיית צריך קצת אויר
לנשימה היית לוקח את הקלנועית ונוסע
לידרך אבנר, לבית הקברות ומשם ממשיך
לנהריים, ואם היית פוגש מישהו בדרך היית
עוצר לדבר, להסביר כמו שאהבת.

כמה סימלי שבצירוף מקרים נדיר, בדרום
הגולן יש עמוד גדול ועליו מצלמה וכינויה
בצבא "חגי" ולא רחוק מהם נמצא מכ"ם
שכינויו "ברון" והם צופים עלינו, עליך.

אז חברים יקרים, כבר הגעתם עד כאן, קבלו
המלצה מחגי: תעצרו אחר כך לכמה רגעים
עם הפנים אל הנוף ותביטו על הרי הגולן,
הרי הגלעד, על הארמון שמשקיף אלינו
מרחוק, על בקורה שכנתנו ממזרח, על שדות
השום שביזורי ועל גדר המערכת, ותזכרו את

סבא חגי שלנו

סבא שלנו שהיינו מחכים לשבת בבוקר כדי להתעורר ראשונים ולזכות בטיול לבד עם סבא באופניים לפני שכולם קמים.

סבא שלנו שדואג לנו להכל ומפנק אותנו בכל הזדמנות.

סבא שלנו שגאה בנו ומספר עלינו לכל מי שהוא פוגש.

סבא שלנו החייכן שעושה שטויות ומלא אנרגיות ושמחה.

תודה שתמיד היית שם בשבילנו לכל דבר. תודה על כל מה שעשית בשבילנו ולא תמיד ידענו.

תודה על הדמות שאתה בשבילנו, על התמיכה בכל צעד ועל ההתעניינות בנו. תודה שהראת לנו עולם והפכת אותנו לאנשים טובים יותר.

לא מאמינים שאנחנו מדברים עלייך בזמן עבר ולא מאמינים שנפרדנו ממך כל כך מהר.

אנחנו יודעים שתמשיך להיות איתנו בכל בחירה שנעשה וללוות אותנו בכל צעד בחיים.

לנצח נמשיך להיות הנכדים של סבא חגי כמו שלימדת אותנו ומקווים שתהיה גאה בנו.

הנכדים

סבא שלנו אנחנו לא מאמינים שאנחנו עומדים כאן ונפרדים ממך, זה לא יכול להיות.

רק לפני שבוע חגגנו את יום ההולדת שלך והיית מאושר לראות את כולנו מתכנסים סביב שולחן אחד.

אתמול ישבנו בסלון בבית שלך ושל סבתא והייתה הרגשה מוזרה באוויר. אמרנו שבטח יצאת רגע לסיבוב בקלנועית ושכחת את הטלפון אבל כבר תחזור עם מלא פירות שקטפת ומציאות שאספת בדרך.

אבל אתה לא הגעת וגם לא תגיע וזאת אבדה גדולה למשפחה לקיבוץ ועבורנו הנכדים שלך.

סבא, אין מילים לתאר מי אתה בשבילנו. סבא שלנו שידוע הכל!

מכיר כל מקום בארץ ותמיד יש לו סיפור מעניין לספר לנו.

סבא שלנו שכל שיחה איתו מגלה לנו משהו חדש על העולם.

סבא שלנו שהוא הכי מצחיק שיש! סבא שלנו שהוא אלוף נהריה.

סבא שלנו שאהוב על כולם ובכל מקום שנגיע אליו נפגוש במקרה מישהו שמכיר אותך ואוהב אותך ומספר לנו איזה אדם מדהים אתה.

סבא שלנו שבכל מקום שאנחנו הולכים אליו ופוגשים מישהו מהעמק מיד נגיד "אתה בטח מכיר את סבא שלנו" ונלך בגאווה להיות הנכדים של חגי.

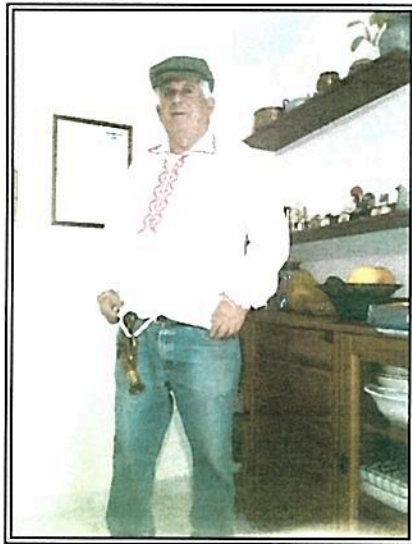
סבא שלנו שנוסע לכל סיום טקס בצבא או בבית ספר שלנו אפילו אם זה בסוף העולם.

סבא שלנו שמתקשר לכל אחד ואחד מאיתנו ומתעניין מה שלומנו. ובכל זאת זה 8 נכדים.

סבא שלנו שמצלם אותנו בכל אירוע משפחתי במצלמה בטלפון שלך למרות שיוצאות התמונות הכי לא מחמיאות שיש.

מתחפש כל השנה פורסם בשנת 2011

יתכן שהחמצת קריירת משחק?
 חגי: מעולם לא היו לי מחשבות כאלה...

חגי ברון לא זקוק לפורים כדי לקבל השראה לדמויות אותן הוא מגלם. בתוקף היותו מדריך טיולים מוסמך, נושא עימו חגי דרך קבע תיק ובו פריטי לבוש שונים בהם הוא עושה שימוש בהתאם לצורך. המוטו שלי, אומר חגי, שהדרכה זה כמו הצגה ולכן אני משלב בסיפור אבזרי תחפושת רלוונטיים שנותנים לדמויות משנה תוקף.

'בעקבות ראשונים' הוא סיור עמק ירדני קלאסי שמתחיל בתצפית על עמק הירדן ממצפה הוד הלוא היא ביתניה עלית. אני מקבל את המבקרים בלבוש רגיל, מתאר חגי, ובתום ההסבר יורד יחד עימם לחצר כנרת. בעוד הקבוצה מתארגנת, סר חגי לחדר צדדי, עוטה על עצמו כובע קסקט בסגנון חלוצים, חולצה רקומה המכונה 'רובשקה' (אותה השאיל ממוישי מנטל שהתהדר בה ביום חתונתו לרבקה), חבל המשמש כחגורה ואקדוח זיקוקים שנלקח שלל במלחמת ששת הימים. הדמות החלוצית שבונה חגי עונה לשם 'סלוצקי' והיא מלווה את הסיור לאורך רחוב הראשונים במושבה כנרת. התגובות בהחלט מפתיעות, בעיקר לנוכח הרובשקה המוכרת היטב לעולים מרוסיה, וגם מי שלא ממש מעורה בהווי החלוצים, יהנה מהופעה פורימית קולחת ומשכנעת. בין הפריטים היותר יחודיים - רימון יד שיוצק במחתרת תחת השם USA (בתרגום חופשי מיידיש- 'חתיכת עבודה שלנו') ובקבוק מולוטוב באריזתו המקורית.

בסיור נוסף בסגנון 'מורשת קרב' נושא עימו חגי תחפושת ההולמת את גזרת הטנק המיתולוגי של דגניה - כובע פלדה, בקבוק מולוטוב, אקדח תופי ורימון.

במסגרת 'סיורי קיבוץ' לקבוצות דוברות גרמנית משתמש חגי בכובע דייגים אותו רכש במסע השורשים שלו להמבורג. מתברר שפריט זה מוכר היטב לגרמנים היות והוא סימן ההיכר של מנהיג גרמניה לשעבר הלמוט קוהל, ולכן מעורר בקרב האורחים השתאות רבה.

חג שבועות

באשדות יעקב איחוד

שני 19.5 בשנה 10.000
 על שפת הבריכה

הפנינג משחקי מים
 פינוח ליטוף

ביבורי פירות וירקות להנאתכם!

שבת 15.5 בשנה 17.45
 רחבת הישא של בית קרפ

פינת צילום ברוח שבועות
 שירים וריקודים, ביבורי תינוקות,
 תהלכות כלים חקלאיים.
 בסיום הטקס: בית קפה והרקדה
 לכל הקהילה!

חוסמים להגיע בלבוש לכן
 כל משפחה מביאה מאפה
 מתוק/מלוח לבית הכפר

סקירה משקית לשבועות

אלו מתעכבות בשל המודל החדש בו הן תתופעלנה, אנו מקווים כי במהלך הקיץ גם הן תחוברנה לחברת החשמל ובזאת יסתיים הפרויקט הגדול שהתחיל ב 2019.

כלל המערכות שהקמנו עד היום, לאחר שהכל יחובר לרשת החשמל, צפויות להביא אותנו לרווחיות של כ- 2 מליון ₪ בשנה. אנו פועלים על מנת להרחיב את הפעילות שלנו בתחום האנרגיה המתחדשת.

מטעים

אבוקדו – סיימנו עונה טובה, עם גידול משמעותי ביבולים וברווחיות. יבולי המטעים גדלים, המחירים בעולם ממשיכים להיות טובים והענף נותן אופטימיות לעוסקים בו. לקראת סוף הקיץ אנו נערכים לנטיעה של 90 דונם נוספים בגיונגל.

מנגו – בקיץ שעבר עשינו הרכבות על כ 50 דונם שהגדילו את היקפי השטחים של הזן "שלי" שמראה אצלנו תוצאות טובות לאורך זמן.

בננות – גם בבננות אנחנו בתהליך של שיפור ביבולים וצמצום העלויות. היקפי שטחי הבננה בישראל עולים, כמויות הפרי שמגיע לשווקים הולכים וגדלים וזה משפיע על המחירים ולוחץ אותם למטה. אנו נערכים למציאות הזו בכדי להיות מסוגלים להמשיך להרוויח גם בתקופות קשות.

תמרים – לא נשארנו עם מטע גדול, ואת מה שיש אנו מנסים למקסם.

ליצ"י – לפני כחודש נטענו 35 דונם, 4 שנים יחלפו עד שנקטוף מהפרי.

אשדות יעקב איחוד, מתברך בענפים חקלאיים, ענפי שרותים ותעשייה, כולם טובים וכלכליים, נשענים על משאבים שנבנו לאורך שנים רבות והושגו במאמץ והקרבה רבה. המוצרים והשרותים שאנו מספקים, מביאים ערך משמעותי ללקוחותינו, לעובדים שלנו, לספקים וכמובן לחברים הבעלים. תפרגנו לעצמכם גאווה ושמחה על כל מה שיש, זה לא מובן מאליו!

הקורנה הביאה לכולנו שנה מיוחדת, בעיקר בתחום הקהילתי המשפחתי והאישי. בתחום העסקי לא ספגנו פגיעה משמעותית, אך בכל זאת הענפים שהרגישו את השינויים שחלו היו התיירות ומוסך צימפיון, שנסגרו בתקופות הסגרים ונאלצו להוציא עובדים לחל"ת.

אשתף אתכם בקצרה בנעשה בענפים השונים.

רפת נטופה

אנחנו שותפים ברפת עם הקיבוצים בית רימון וגשר ברפת שנמצאת בבית רימון, הרפת במגמת השתפרות ושאיפה למצויינות, כבר היום היא מניבה תוצאות מקצועיות וכלכליות מצויינות. לעת עתה הממשלה לא פתחה את שוק החלב באופן מלא, אלא רק מאפשרת לכמויות מוגבלות של גבינות קשות וחמאה להיכנס לארץ. נחתם הסכם עם משרד החקלאות שנותן שקט ל- 5 השנים הקרובות. השנה אנו עסוקים בהשקעה בהיקף של 11 מ' ש"ח, מרחיבים את היכולות שלנו ובונים מכון חליבה מודרני שיאפשר לרפת להמשיך ולהתרחב.

ראו ביומן גם סקירה של מוטי רחמים, מנכ"ל הרפת.

מערכות סולאריות

בסוף השנה שעברה השלמנו את שלב ההקמה של כל המערכות, ובפרט את המערכות על לולי ההודים בסירין שזו מערכת גדולה ביחס לכלל המערכות, בהיקף של 1.2 מגה. המערכות בתוך הקיבוץ, וכן חלק מהמערכת בסירין, נכנסו לעבודה בהדרגה בשנה שעברה. נותר לנו לחבר 2 מערכות בסירין. מערכות

סקירה משקית לשבועות

חדרי הגן. חוות הדעות נהדרות ואנו מצפים לשנה טובה.

תובלה

הצמיחה של 'לוג' מושכת איתה גם את ענף התובלה, הענף מתנהל באופן קפדני ומדוייק, ושומר על רווחיות נאה.

רכב אשדות

במוסך הרגשנו את שנת הקורונה בירידה בהיקף הפעילות, אך עדיין שמרנו על רווחיות. אנו נערכים לשינויים הצפויים עם הגידול הצפוי במספר הרכבים החשמליים.

לוג

המפעל מתנהל בצורה מחממת לב ומשרה אופטימיות, מושקעים מאמצים גדולים בגיוס עובדים איכותיים, בפיתוח שווקים ומוצרים חדשים, בייעול התפעול ובכיוונים נוספים שאמורים לתמוך בהמשך הצמיחה.

**אני מקפא לאחא לבית אשדות
יעקב איחוד, חח שבוצות אמת,
אלוא הסל ביכורית והאשק
מ'יחה בצנפיט הצסקייט,
בקה'ילה, וביחסיט שבין אדט
לחברו.**

ישי שפירא
מנהל עיסקי

גד"ש

תירס מתוק, דלעת ערמונים, חיטה לגרעינים ותחמיץ, ברוקולי, שום, וענב – הקטיף כבר מאחורינו, בחלק מהגידולים עברנו עונה טובה ובאחרים פחות.

שעועית ירוקה – צברנו וותק ומקצוענות בגידול המיועד לסנפרוסט להקפאה, השנה אנו מגדלים גם שעועית עדינה. בעת כתיבת שורות אלו, אנו נמצאים בעיצומו של הקטיף שאמור להסתיים עוד לפני חג שבועות. לצערנו, עקב בעיות תפעוליות, לא כל השעועית תיקטף.

אבטיח – אנו ערב התחלת הקטיף, ובחג נהיה עמוק בתוכו. החלקות נראות יפה ואנו דרוכים ומקווים לעונה טובה.

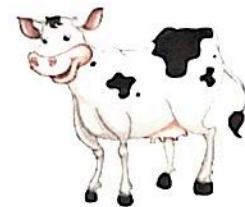
הודים

ענף ההודים חווה תקופה קשה כבר למעלה משנתיים. הרווחיות הנמוכה, הסיכון הגדול בשל היקפי הענף, העדר דור המשך שיצטרף לרפי ושרון בנשיאת הענף, הביא אותנו בהנהלה לפעול על מנת לקדם שותפות שתחזק את הענף על ידי יצירת חיבור של מספר חוליות בשרשרת הערך של מוצר ועל ידי זה תקטין את הסיכונים, ותייצר הכנסה יציבה לאורך זמן. המשא ומתן נמצא בשלבים מתקדמים ואני תקווה שבמהלך הקיץ נוכל לברך על המוגמר.

פטם

אנחנו שומרים על רווחיות חרף קשיים שהענף חווה. נמשיך לעשות זאת עד שבמקום מושבם של הלולים תקום שכונה חדשה.

נהרא - בעקבות הקורונה, שנה מיוחדת עברה על נהרא. מצד אחד סגרים, אפס פעילות תיירותית בין לאומית, מצד שני, כשפתחו את התיירות, הישראלים הגיעו בהמוניהם גם אלינו. סך הכל השנה איפשרה לנו להשתפר, להתייעל, לחשוב, וגם הרווחנו קצת. במהלך השנה האחרונה השקענו מיליון ₪ בשדרוג

מהנעשה ברפת נטופה

בתקווה שזה יקוז את ההפסד מעליות
מחירי המזון.

מכון חליבה חדש

יש התקדמות משמעותית בשטח ותקווה
שבנובמבר-דצמבר נפעיל את המכון. בדיעבד,
אנו רואים את חשיבות הבחירה הקפדנית
של הקבלן והמפקח, שהם בעלי מקצוע
מהדרגה הראשונה. לקבלן ניסיון רב בבניית
מכוני חליבה, מה שעוזר לנו לצמצם את אי
הוודאות ולקבל החלטות נכונות.

*כחך השבועות שהא עס חכ
החלב והביכורים,
נאחל לכלל עותפינו
בקיבוצים חכ נח ובריאות
רבה!!*

בשם הצוות – מוטי רחמים

מהנעשה בענף

בסוף שנת 2020 משרדי החקלאות והאוצר
הגיעו להסכמות להמשך קיום חוק החלב
לשלוש השנים הבאות עם אפשרות להארכה
לשנתיים נוספות. התכנון נשמר וגם תחשיב
מחיר המטרה, וזו בשורה טובה לענף החלב
שישמור על יציבותו בשנים הבאות. יחד עם
זאת, בעקבות פירוק הממשלה טרם בוצעה
חקיקה מסודרת.

בעקבות סקר רווחיות ענף הרפת ב-2019
והתייקרות המזונות, קיבלנו תוספת של 5
אג' ברבעון הראשון. מחירי הגרעינים
והכוספאות ממשיכים להרקיע בשחקים
ובעקבות זה קיבלנו ברבעון השני תוספת של
10 אג' במחיר המטרה.

תאגיד החלב – במשרד האוצר מתנגדים
לאורך שנים למשטר מכסות החלב ולקביעת
מחיר המטרה. מטרתם לפרק את ההסכמות
וליצור שוק חופשי ופרוע. עד כה, וכנראה גם
בשנים הקרובות, מוסדות הענף הצליחו
למנוע את פירוק הענף אבל לא לעולם חוסן.
ביחד עם התאחדות הארגונים הכלכליים
הקיבוציים הוכנה תכנית מגירה ליישום
מתווה מסודר במידה ויגיעו "ימים נוראים",
ולצורך זה קם תאגיד חלב חדש בשם "רפת
ישראל" שייצג את הרפתות מול המחלבות
באם תתממש תחזית פוגענית בענף.

מהנעשה ברפת

- שנת 2020 הייתה מוצלחת הרבה מעל
התחזית ובהשוואה ל-2019, מקצועית
וכלכלית כאחד. גם ברבעון הראשון של
2021 נמשכת מגמה חיובית.

- רכישת ה"סלף" לחלוקת המזון שיפרה
משמעותית את הפחתים ואת הוצאות
המזון.

- כאמור יש עלייה חדה במחירי
המזונות ועדיין לא רואים התייצבות. עליית
המחירים נובעת בעיקרה ממצב השטחים
בברזיל ובארצות הברית. קיים חשש
למחסור ולכן הבורסה מגיבה בעליות חדות.
בשלב זה קיבלנו פיצוי בעליות מחיר המטרה

שבועות תשפ"א

בחינוך החברתי

בבית העלמין ולהנחת הזרים. כאן המקום להודות למורן פולק שנרתמת מדי שנה לסייע לנו בהדרכת הילדים והכנתם לקראת הנחת הזרים בטקס. מורן עושה זאת במקצועיות, מסירות ובענווה רבה ואנו מודים לה על כך.

בנות ובני חברת הנעורים קיימו ערב מרגש עם שמוליק כהן, אביו של מורן כהן ז"ל שנפל במלחמת לבנון השנייה. מרביתם של בנות ובני החברה מכירים את סיפור נפילתו של מורן משנות התחככותם בביה"ס 'מול גלעד' ומבית ירח. ועדיין, המפגש עם שמוליק היה מלמד, מטלטל ומרגש. שמוליק שוחח עם בני הנוער "בגובה העיניים" והורגש שהשיחה עם שמוליק הייתה משמעותית עבורם. אני מבקש להודות מעומק הלב לשמוליק על שהסכים להיפגש איתנו בסמיכות כה גדולה ליום הזיכרון, דבר שברור לי שאיננו פשוט עבורו.

במסגרת חגיגות יום העצמאות של ה'אשדותים' הוצע לבני ובנות חברת הנעורים להופיע כחלק מהטקס שהתקיים. לא רק שהם הרימו את הכפפה, אלא אף רתמו את מרבית נערות ונערי החברה לקחת חלק בריקוד שכולו היה בהפקה ואחריות שלהם. כששוחחתי על הנושא עם מדריך הנעורים, עמית בן דוד, ניסינו שנינו להתחקות אחר מקור המשיכה ורוח ההתנדבות שהם גילו בנושא. המסקנה המתבקשת הייתה שכאשר

"אלו דברים שאין להם שיעור: הפאה, והכפורים, והראיון, וגמילות חסדים, ותלמוד תורה."

אנחנו נמצאים בימים האחרונים לספירת העומר. בעוד פחות משבוע נחוג את חג השבועות ברוב עם והדר. אין חולק עם כך שעברנו כולנו שנה(+ מאתגרת ומיוחדת ואנחנו כמהים למעט חום וקרבה חברתית (אחרי כל כך הרבה ריחוק פיזי).

מתכונתו הקיבוצית, היחדשה, של חג השבועות נהגתה ועוצבה בתחילת המאה הקודמת בקיבוץ עין חרוד בעמק יזרעאל ולמעשה זוהי אותה המתכונת בה אנו נוהגים עד היום בשינויים כאלו ואחרים.

חגיגת השבועות באה להרים על נס ולהביא לידי ביטוי ערכים ומסורות המחברים בין אדם לאדמה, בין אדם לקהילתו, ערכים שאפיינו ועודם מאפיינים את הקהילה בה אנו חיים.

בואו נחזור טיפ-טיפה לאחור... כחודש אחורה.

לאחר סיומה של חופשת הפסח ציינו יחד עם כל עם ישראל את יום הזיכרון לשואה ולגבורה. כמדי שנה קיימנו גם הפעם פעילות בהובלת קן הנוע"ל באשדות ובמרכזה התערוכה "מרד של תקווה". התערוכה הוצבה בחד"א של האיחוד וחניכי הקן והשכבות הצעירות (כולל אי-גי) ביקרו בתערוכה ועברו הדרכה מותאמת גיל על ידי רכז הקן איתי לוצאטי, הקומונרית (ש"ש) נועה אלון וצוות המד"צים הבכיר של הקן. תודה לישי יחיאלי שנעתר לכל בקשותינו ומסייע לנו בכל.

כחלק מציון אירועי יום הזיכרון לחללי צה"ל ומערכות ישראל ביקרו חניכי שכבות ז' ו-ח' בבית איל. הם עברו במקום הדרכה של אורנה שמעוני ואלמוג אביעוז. הסיור בבית איל הפך בשנים האחרונות למסורת ופעילות אותה אנו מקיימים עם חניכי שכבה ז' כחלק משנת המצוות ומכיוון שחניכי שכבה ח' 'פספסו' את הסיור בשנה שעברה (ענייני קורונה) הם השלימו אותו השנה. בהמשך לפעילות זו, הם נערכים לטקס יום הזיכרון

בחינוך החברתי - המשך...

באשדות ולפי העדכונים שהגיעו מהכנס הוא היה מצלח ביותר.

בסוף השבוע האחרון, קיימו חניכות וחניכי שכבה ט' של קן הנוע"ל באשדות יעקב כנס ט' ראשון במסגרת הקורס אותו הם עוברים השנה "לקראת הדרכה" במהלכו עברו יומיים של הדרכות והתנסויות, משולבות ומתובלות בחוויות וזאת כחלק מתהליך ההכנה שלהם לקראת היציאה לסמינר מד"צים של התנועה בתחילת הקיץ.

מאשדות יעקב יצאה לכנס קבוצה גדולה של נערות ונערים ואני תקווה שכולן אכן ייצאו בסוף השנה לסמינר המד"צים.

בימים אלו אנחנו נמצאים בשיא ההכנות לקראת פעילות הקיץ המתוכננת להתקיים בחודשים יולי – אוגוסט. עדיין ישנם לא מעט פערי מידע, חלקם שלא בשליטתנו, אבל ברור שהקיץ יגיע, הוא יהיה חם ואנחנו נעשה המירב על מנת שיהיה מהנה וחוויתי **כבעבר!**

בזמן הקרוב (שבוע-שבועיים לכל היותר) נשלים את תכנון ובניית הקיץ. בתחילת חודש יוני נפרסם ונציג את התכניות לקיץ, כולל הפעילויות המרכזיות, אירועי השיא וגם העלויות. במקביל לכך נקיים מפגשי הורים בבתי הכוללים ונפתח את ההרשמה (המקוונת).

הם חשים תחושה של שותפות ומשמעות **אמיתית**, תוך שייכות לשלם הקהילתי הם נרתמים ברצון. שמחתי לראות את החבר'ה מופיעים על הבמה ולדעתי היה מדובר באירוע מוצלח. תודה למאיה וגלית רכזות התרבות שנתנו לנו את ההזדמנות לכך.

כמו שניתן להבין, יש לנו מעת לעת גם אירועים חריגים במסגרת הפעילות השוטפת בחינוך החברתי.

בית כולל חצב השוכן בסמיכות לבית המתפרות הנטוש. מספר ילדים משכבה א' בחרו להיכנס למבנה הנטוש שהיה גם פרוץ. הם שוטטו במבנה וליקטו מיני חפצים שמצאו. הצוות שוחח עם החניכים הצעירים והבהיר להם את הסכנות שבדבר. אני תקווה שהנושא מאחורינו.

בבית כולל אלה (גי-די') זיהה הצוות עיסוק מוגבר ולא מותאם של חלק מהילדים והילדות בנושאים בעלי אופי וגוון מיני. הופץ מכתב מסודר להורים ואף קיימנו מפגש הורים בנושא. כחלק מלקחי המפגש נתאם בזמן הקרוב מפגש הדרכה והכוונה להורים בכדי לסייע בידיהם ולתת כלים להתמודדות עם הנושא גם בבית.

לפני כשבוע וחצי ציינו את ל"ג העומר בחינוך החברתי. השנה יום החופשה מבית הספר יצא ביום ו' ואנחנו בחרנו לקיים פעילות כ"ף (וקצף...) משותפת לכלל השכבות א' ח'.

לפני כשבועיים יצאו החבר'ה לשלושה ימים בהרי ירושלים בהם שמעו, ספגו וחוו את נושא חשיבות ההתנדבות והיציאה לשנת שירות, שירות משמעותי מהו ועוד. יחד עם הקבוצה נסע איתי לוצאטי, רכז קן הנוע"ל

שבועות תשפ"א

בחינוך החברתי - המשך...

מצל טוב!
ארונות ודודו איתן
אהאדת הנכדה
בת ארותס ואורי
מצל טוב אמסכה!

מצל טוב!
אצורית אסטר איו ומיכאל איו
אהאדת הנכדות התאומות
בנות איותס ואירלי
מצל טוב אמסכה!

ובחזרה לחג השבועות.
"...וכשם שפעבודת האדמה פיוס הזה אנו קודחים בארות ונוקבים בסלע עד להגיענו למי התהום הזפים. גם מניחים צנורות רחבים על מנת להזרים שפעת מים זו הרעננה - כך מצוים אנו לחתור ולחדר אל מקור חגיגנו ולהעלות מתהומות חיי העם היהודי בעבר את "מי התהום" הזפים ביותר של תרבותנו העתיקה - על מנת לשוב ולהזרימם בצנורות השפעה שנסתתמו במשך השנים של תקופת הגולה.
אז נרוה צמאוננו לחיים מלאים ושלמים והדברים אמורים לא רק להלכה אלא למעשה ממש...."
יצחק מיכאלי, חג הביכורים, סיון תרפ"ח 1928, עין חרוד מאוחד.

חג שבועות שמח! - אמנון אביגדור

מני אילני - מחווה לבאים אל אילינו כהן
דרורה בונים (שור) מאי 2021

ארכיון אשדות איחוד

בעלון אשדות יעקב מה-21 לספטמבר 1944,
נכתבו הדברים הבאים:

ברכותינו לחברים: ידידיה חרוזי, זלמן גד, חיים מיירנץ וצבי שנצר – המשתייכים לגדוד הארצישראלי הראשון, שנקראו לצאת את הארץ בקשר להכרזה על הקמת הבריגדה העברית. חיזקו ואמצו !!

ברכת הילדים לחברינו החיילים בעוזבם את הארץ!

אנו תקוה כי הולכים אתם בלב נכון לקראת המערכה למען הביא את הניצחון והפדות לעמנו המדוכא ולכל העולם כולו. נקוה כי בקרוב תחזרו לבתיכם, למשקנו, יחד איתכם יחזרו לארצנו כל שארית פליטת עמנו מתפוצות הגולה הדוויה כולנו יחד נבנה את ארצנו ונפריחה, ניצור ישובים חדשים ונגדיל את הישנים. חזקו ואמצו חברינו בלכתכם מאיתנו !!

אמש נערכה מסיבת פרידה בחדר האוכל של ביה"ס, לחברינו היוצאים את הארץ. בדברי החברים הודגשה הנימה של שמחה מהולה בצער המקנת בלב כל אחד מאיתנו עם קבלת הידיעה הזאת. ידידיה הודה לחברים על מסיבה זו, לא העלים את החרדה המלווה גם את החיילים העוזבים עתה את הארץ, אולם ממלאים הם פקודה זו מתוך נכונות שלמה ומתוך הכרה שבצעד זה הם עושים שירות פוליטי גדול לעם. לבסוף הביע משאלה שבבית ישרור שלום באמת, בתקוה להתראות בקרוב.

בין הנוכחים במסיבה היתה קבוצת חיילים יהודים המשרתים בתוך חטיבות צבא בריטיות הנמצאות עתה בארץ ובשכנותיה (יהודים מאנגליה) והינם מתארחים אצלנו.

חג שמח!

שאול ינאי

אנשי אשדות יעקב בבריגדה היהודית – פרק א'

בעלונים הבאים אנסה לגולל את סיפור מעורבות אנשי אשדות בבריגדה היהודית במהלך מלחמת העולם השנייה.

ההחלטה להקים את הבריגדה היהודית התקבלה על ידי בריטניה רק ביולי 1944, כלומר 9 חודשים לפני סיום המלחמה. זמן שהותה של הבריגדה בחזית היה 52 יום, מהם שלושה שבועות בקרבות ממשיים. כניעת מדינות הציר, המשיכו חיילי הבריגדה במשימות של ממשל צבאי באירופה. במסגרת זו הם הושיטו סיוע רב לניצולי השואה, ארגנו את הבריחה ואת עלייתם לארץ ישראל. רבים ממפקדי צה"ל במלחמת העצמאות רכשו את ניסיונם הקרבי והפיקודי במסגרת החטיבה."

מימין לשמאל: חרוזי ידידיה, ליבוביץ יצחק, לוזי יעקב, יעקובסון חיים, ישראלי בנימין.

רינה חוגגת תשעים

רינה שפירא (לימים פלג) נולדה ב-17 באפריל 31 בבית החולים 'ביקור חולים' בירושלים הוריה התגוררו בשכונת הבוכרים. בהיותה כבת שנתיים עברה המשפחה לרחובות. תקופה קצרה עבד האב כעגלון. נפתולי החיים הובילו את הוריה של רינה למושב כפר אזור שהוקם במסגרת 'התיישבות האלף'. רינה זוכרת חיים מאד קשים שעה ששני הוריה עבדו בפרדסים בעוד היא ואחותה למדו בבית הספר של גבעת השלושה. "נותרנו שתינו לבד בבית ומפחדות". בגיל 16 הצטרפתי לגרעין 'ארז' של הנוער העובד בפ"ת שמנה 150 חניכים לא לפני שעברתי ועדת קבלה. המטרה היתה ברורה - להצטרף לפלמ"ח. הגענו לקיבוץ כנרת בשנת 47 ועבדנו במשך כשנתיים בענפי הקיבוץ. זכור לי היטב יום הכרזת המדינה: בעוד באלומות הדליקו מדורות שמחה, אנחנו נסענו מכנרת לאשדות יעקב במשאית, ובצריף חדר האוכל והצטרפנו למעגלי ההורה. זה היה ביקורי הראשון באשדות ותתפלא לשמוע שהקיבוץ, שהיה מלא צריפים, לא הרשים במיוחד את בת העיר. כשהגיע מועד גיוסנו נשלחנו לקיבוץ שמיר, שם חויילנו לגדוד השלישי של הפלמ"ח ועברנו לכפר סאלד. אני זוכרת מסע רגלי מפרך מכפר סאלד דרך איילת השחר ומשם למושבה מגדל, שם שיכנו אותנו בבית מלון. זכורה לי לטוב דמותה של נתיבה בן יהודה, שהיתה מ"כית בניס קשוחה אך נערצת. משם התפצלנו. הבנים יצאו לרמות נפתלי בעוד שאנחנו הבנות עברנו לצפת. לאחר כיבוש העיר צפת, הגענו לצריפין שם הכשירו אותנו לקראת הירידה לנגב. נשלחנו לקיבוץ אור הנר (נגיד בערבית) שם גרנו באוהלים. אלא שהמקום לא היה כנראה מספיק חלוצי עבור יוצאי הפלמ"ח, ולכן עברנו לקיבוץ ארז. בארז של שנות החמישים הייתי אקונומית וכנראה הצטיינתי בתפקידי משום שבשלב מסוים עברתי לעבוד במסגרת "עליית הנוער" שם הכרתי בין השאר את חניכי חברת הנוער ט"ו.

בארוע משפחתי צנוע שהתקיים לא מכבר בבית קרפ, חגגו **לרינה פלג** יומולדת 90 ובכך נקבע ללא עוררין שהיא החברה הכי מבוגרת באשדות (אם לא לוקחים בחשבון את **משה עדי** שגם הוא חגג 90 והוא החבר הכי מבוגר...) לכבוד הארוע הוכנה מצגת (של יעל) שפרסה תחנות רבות בחייה מלאי המעש והיצירה של רינה.

'בגדול לא רציתי לבוא לאשדות' פותחת בפנינו רינה את סגור ליבה. ורק בגלל שההורים של אורי, זלמן ומרים עליהם השלום, חשו בדידות, הסכמתי להצטרף. בטרם נספר את סיפור חייה המורכב של רינה (לבית שפירא) נצרף לפאזל את בעלה **אורי פלג** ז"ל. אורי הגיע עם הוריו ואחיו הצעיר דני, מקרית חיים ב-1939 כשהוא בן עשר בלבד, בזכות 'שתדלנותו' של מאיר נחשתן ששיכנע את הוריו, מרים וזלמן, להגיע לאשדות 'למען ילדיהם'. באווירה התחרותית של אותם ימים, התקשה אורי למצוא את מקומו, אומרת רינה, משום שלא הצטיין בספורט. מעמדו החברתי התרומם ברגע שנבחר למרכז חברת הילדים והיה גם עורך העלון המקומי. במלחמת השחרור הוא נפצע ברגלו, אך זה לא עצר את המשך הקריירה. שנה לאחר הפילוג, ב-1952 גוייס אורי לפעילות בתנועת 'הנוער העובד' ושימש כגזבר התנועה. עוד נשוב אל אורי בהמשך...

רינה במחסן הבגדים: צילם: אורי ניב

רינה חוגגת 90 - סוף

למחסנאית ילדים וקניינית של מגזר ההלבשה. באחד הימים פנתה אלי עפרה פייקוב, שהיתה רכזת עבודה ואמרה לי: 'רינה, את מוכרתה ללכת לחדר אוכל להעמיד את המקום על הרגלים'. כל מחאותיי לא עזרו, והייתי זו שהכניסה את ההגשה העצמית. בינתיים מצוות 'פרו ורבו' נמשכת. אחרי סמדר נולד דני (1961) שקרוי על שם אחיו של אורי, שנפל סמוך למלחמת קדש. אחריו נולד טל זכרו לברכה, שבגיל ארבע וחצי קיפח את חיו בטרגדיה קשה, ואחרונה חביבה יעל, שרכשה את כל הפחדים שלי (הייתי אמא חרדנית מאד).

אורי נפטר לפני 16 שנים אחרי מחלה קשה. איך החיים בלעדיו?

אורי עסק במגוון תפקידים: היה מזכיר 4 קדנציות, עסק שנים רבות בתיכנון. בהמשך הפך לאומן בתחום הקרמיקה. איש מאד ריכוזי. בתקופתו של אורי, אומרת רינה, אסור היה לתקוע מסמר בקיר בלי לקבל ממנו אישור.

'אני לא איש של בית קברות וממעטת ללכת לשם' היא מוסיפה. 'מוות הוא חלק מהחיים ומתרגלים לכל דבר. היו לי מחזרים אחריו, אבל את כולם העפתי. מספיק לי פעם אחת'.

יש לך השגות על החיים? תלונות?

היום אני שמחה שזה לא קיבוץ אלא קהילה. בהזדמנות זו אני רוצה לברך את טוב הלב של דרור ניב. אני מוקסמת כל פעם מחדש מכמות הילדים שאופפת אותו. מאידך, מאד כואב לי לראות את החצר שלנו לא במיטבה. לא רואה שיש בעל בית לחצר.

מה סוד אריכות הימים שלך?

אני לא יודעת להגיד. אולי זה קשור לזה שיש לי קשרים מאד טובים עם חברה צעירים. זה עושה לי נחת ונותן אנרגיות. אמא אמרה פעם משפט שנחרת בי: אל תהיי חברה של זקנים אלא רק של צעירים.

אבנרון

חזרתי לארז לתפקידי הקודם כאקונומית ושם פגשתי לראשונה את אורי פלג שבאותה עת היה גזבר הנוער העובד ונשלח לארז לחפש אקונומית עבור תנועת המחנות העולים, וכנראה 'הלשינו' לו עליי. לא ששתי לתפקיד, אפילו די פחדתי, אבל הימים עשו את שלהם ויצאתי למחנות וארועים של התנועה (מחנה ההעפלה למשל) שם יצא לי להכיר מספר חברה מאשדות כמו בועז ערפלי ז"ל ודני פלג ז"ל אחיו של אורי. הקשר עם אורי הלך והתהדק ובאחד עשר לינואר 1955 נישאנו. החתונה היתה ברחובות (שם גרה סבתא שלי שהיתה מאד זקנה ורצינו לכבד אותה). בתום ירח הדבש לא חזרנו לאשדות, כמקובל באותם ימים, אלא נסענו לחו"ל ('מתנה מדוד של אורי') לשלושה חודשים במהלכם נכנסתי להריון, ממנו נולדה הבת הבכורה סמדר (1956). 'המרד' של רינה כנגד אשדות נמשך גם לאחר שובה מחו"ל והיא נוסעת לאמה בכפר אזר שם עושה 'שביתת שבת' במטרה לשכנע את אורי לעבור לארז. לבסוף היא מתרצה, אורזת מזוודה ומגיעה לאשדות באוטובוס. הסיבה ל'מרד' מסבירה רינה: "אשדות נראתה לי לא טוב: נשים זקנות ורעות. כן, היו רגעים קשים". לעזרתה נרתמת מיה קרפ, בת כיתה של אורי. 'אנחנו נקלוט אותך' היא אמרה לי. אבל מי שבאמת קלטו אותי היו נחמה ויהודה בן פורת, שדאגו לי כמו בת משפחה. בין לבין, לא בדיוק זכור לה מתי, נשלחת רינה מטעם הקיבוץ לבי"ס לעובדים סוציאליים בת"א ומסיימת את הקורס בהצלחה ('אומרים שבנשמתני אני עובדת סוציאלית'). אחרי שסמדר נולדה, ממשיכה רינה, שלחו אותי לכרם, לעבוד באריזה ליצוא. כל תחינותיי שסמדר תינוקת לא עזרו וקיבלתי את הדין. אהבתי מאד את העבודה בכרם. היה נחמד גם חברותא.

בהמשך, התקיים דיון האם אני מתאימה להיות מטפלת בבית הספר. ועדת בית הספר ישבה על המדוכה והתלבטה קשות כאשר המתנגדת הראשית היתה מרים בן פורת, שלימים הבינה שטעתה, ואף אמרה לי שהתנגדותה היתה מיותרת. נכנסתי לכיתה א' והדברים התגלגלו. בהמשך עבדתי מספר שנים בגן תאנה. המסע ממשיך, ואני הופכת

ירושלים שלי – דן אלמגור

סימטה וצלף בצריח משמאל
סימטה וצלף בצריח משמאל
מאז לא חזרתי פשוט לא יכול
אבנר וגדי - שניהם בשבילי
ירושלים שלי.

השיר בן חמשת הבתים נכתב עבור המחזמר 'ירושלים שלי' שכתב דן אלמגור ללחנים של נורית הירש וסשה ארגוב. המחזמר הוצג בין השנים 1969-1970 בתיאטרון החאן הירושלמי שזה מקרוב נחנך. בין השחקנים והזמרים באותו מופע בלטו: מוטי פליישר (חי באמריקה מאז 1980) שוש רוזן, גאולה נוני (ז"ל), חיליק צדוק (חי בארה"ב מסוף שנות השבעים), יאיר קלינגר, ודני גרנות. כל אחד מחמשת בתי השיר נפתח במילים 'אמר ה...'. הבית השלישי שמתחיל במילים: 'אמר הבלן (עובד בית מרחץ) ממאה שערים', לא הושר מעולם, כנראה בגלל שמישהו לחש באוזנו של מפיק המופע (יואל זילברג) שהוא עלול לשמש חבית חומר נפץ, ולכן עדיף לרדת ממנו... מה שאותנו כאשדותים מעניין במיוחד, הוא הבית החמישי שמתחיל במילים '**אמר החייל מאשדות יעקב**' באחד הראיונות סיפר לי **עמוס גל**, זכרו לברכה, את הדברים הבאים:

בזמנו שימשתי 'סאונדמני' של מועדון הזמר של עמק-הירדן. באחד המועדונים שהתקיים בבית זרע, מצאתי עצמי יושב בשולחן אחד עם דן אלמגור, שהיה אורח באותו מועדון. אמרתי לו: דן, אני מוכרח לשאול אותך שאלה. כאשר כתבת על 'החייל מאשדות יעקב' למי התכוונת? 'תשמעי, השיב לי דן. 'במהלך כתיבת השיר, נחשפתי לכתבה בעיתון, וזה הסתדר לי בחרוזים, אז הכנסתי. אמרתי לו: 'אני חושב שכתבת את זה עליי. הוא לא הכחיש. הכתבה שפורסמה בעיתון 'דבר' באה בעקבות פגיעה ישירה של פגז בחדר שלי במלחמת ההתשה, במהלכה נעלמו מספר

אמר הרוכל ממזכרת משה:
ירושלים שלי
היא מחנה יהודה בערב חגים
שבת של "פפיטס", קללות נהגים
שבת של "פפיטס", קללות נהגים
וחומוס של רחמו וריח דגים
כביסה על הכביש ומקלחת מדלי
ירושלים, ירושלים, ירושלים שלי

אמר הסנדלר משכונת קטמון:
ירושלים שלי
הוא שבע שנים של גשמים בבלוקון
שיכון בלי חנות, אוטובוס בלי חשבון
שיכון בלי חנות, אוטובוס בלי חשבון,
שבת - הצגה ראשונה באוריון
גם קטמון ג' היא בשבילי
ירושלים שלי...

אמר הבלן ממאה שערים:
ירושלים שלי
היא שטריימל שחור וספרים אפורים
ו"בת ישראל לא תלך בקצרים"
ו"בת ישראל לא תלך בקצרים",
היא לחש תפילה לימים אחרים
לא כאן, כי למעלה קורצת היא לי
ירושלים שלי...

אמר הצעיר שם ליד שער שכם:
ירושלים שלי
היא צלב על חנות, ושוטרים בחצות
אחות שהלשינה ובור עם פצצות
אחות שהלשינה ובור עם פצצות,
מצעד עצמאות, וידיים קפוצות,
"יס סר, ווט דו יו לייק? קבב אור שישליק?"
ירושלים שלי...

אמר החייל מאשדות יעקב
ירושלים שלי
הייתי בה פעם בבוקר של שכול

ירושלים שלי - סוף

פריטים כמו המדליה למשחררי ירושלים ומפה של הקרב. "הצנחן והמפה" זעקה הכותרת.

לימים נתן דן אלמגור גרסה מעט שונה. לדבריו השם 'אשדות יעקב' הדהד בו בהקשר לאחים אורי ורמי נחשתן: אחד מת מהכשת נחש. והשני נהרג בקרבות לשחרור רמלה- לוד. כך או אחרת, בניגוד למופע 'ירושלים שלי' שגווע כעבור שנה וחלק ממבצעיו ערק לחול (פליישר עזב את השירה לחלוטין וחיליק צדוק הוא איש נדל"ן) השיר 'ירושלים שלי' על ארבעת בתיו הידועים, ממשיך להדהד בלבבות גם, ואולי בעיקר, בימים אלה של מתח וחרדה.

אבנרון

בסוף הכל יפול

בסוף הוא יפול
טיל אחד קטן
ישנה את הכל
אצלנו או אצלם
הוא יפגע באוטובוס
בבית ספר או בגן
ויקרע את הלב
מתוכנו או מתוכם
יראו תמונה של אבא
עם ילד מדמם
בוכה לאלוהים
שלונו או שלהם

והעם ישתולל
יבקש נקמה
אם רוצים מלחמה
תהיה מלחמה!
יזרקו עוד טילים
עוד בניין יעלם
יהרגו עוד ילדים
שלונו ושלהם

ואז יבוא מבחוץ
מישהו חכם
וידרוש להפסיק
אותנו ואתם
ואז זה יגמר
פתאום, ככה סתם
הם יכריזו שהם ניצחו
יכריזו שניצחנו אותם
יחזרו לשגרה
ושוב נוכל להירדם
בלי שלמדנו שום דבר
לא אנחנו, לא הם

ברק פלדמן

לזכרו של יוני שיינין ז"ל - לשעבר מנכ"ל לוג

אתה - עם העיניים הטובות, והלב הענק וכשהיה צריך חיבוק, ידעת לתת .

יוני - היית אדם יפה , אדם עם style, אדם ישר מאד, אדם עם ערכים, חכם והגון . התעניינת בהמון תחומים, בעל סקרנות אין קץ ושאיפה תמיד - קדימה !!

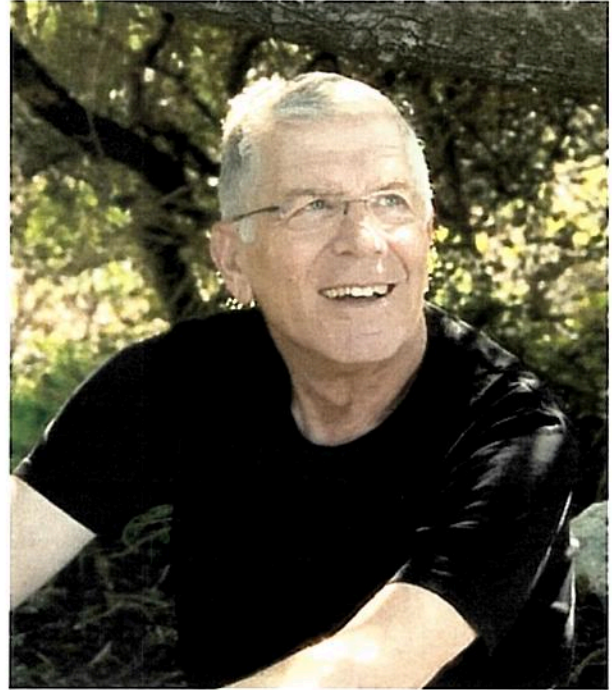
שינית את 'לוג' ואותנו - מן הקצה אל הקצה. אהבנו להיות לצידך - גם אם לא תמיד היה קל עם הביקורת שהשמעת. אבל הביקורת הייתה תמיד עניינית וישירה. ללא משוא פנים וללא עיגול פינות

דאגת שנהיה קבוצה איכותית ומלוכדת - הבנת שלכל אחד מאיתנו יש עולם משלו שהוא חלק בלתי נפרד מהעובד שהוא. היה לך חשוב שנקיים את המפגשים החברתיים עם בני הזוג שהפכו להיות חלק ממשפחת לוג. היו לך המון חלומות להמשך - והכל נקטע באחת..."

באהבה רבה,

בשם 'לוג' – תמי שניפר

28/4/2021

מתוך דברי הספד של תמי

יוני -

"הידיעה שהמסע תם - היכתה אותי בהלם ובאלם גמורים למרות שידעתי שזה רק ענין של זמן, וידעתי שהיום-יום קשה מנשוא, וממש בלתי אפשרי, - והמשכתי לקוות שאולי אולי ..

בזמן האחרון לא דברנו, גם כמעט לא כתבתי לך.

לא מצאתי את המילים. היה לי קשה .. היה מגיע לך שנמשיך להיות לצידך יותר.

אנו - חבריך מחברת 'לוג' - אותה ניהלת במשך 10 שנים ארוכות -

באנו ללוות אותך בדרכך האחרונה.

העבודה במחיצתך הייתה הרבה יותר מעבודה היא הייתה חיים שלמים של שותפות, מעורבות ואכפתיות.

היית איתנו בצמתי חיינו השונים, מעורב מתחשב ותומך.

היו ימים טובים והיו פחות. דרשת המון מעצמך, והרבה מאיתנו . אך תמיד תמיד היית

חגית מאיה-רימר ז"ל

1974-2021

רוקדת בחלומך
ומלאכים מוחאים כפיים
והלב עימדך ינוע
אל רקמת המרבד
בידייך הרחומות ליטפת
בכל נימי ליבי נגעת
לא אלך בלי האהבה
לא אלך..
נפשי ערה ולוחשת
אם תרצה בי לגעת
עיניך תפקח ואהיה לצדך
בתוך החלום שלך,
אהוב יקר
רוקדת בחלומך
וצליל מיתר שמתנגן
וגופי בגופך כאחד
רוקדים בתוך המעגל
בעיניך תביט אלי
ותחייך כמו הירח
לא אלך בלי האהבה,
לא אלך..
נפשי ערה ולוחשת
אם תרצה בי לגעת
עיניך תפקח ואהיה לצידך
בתוך החלום שלך,
אהוב יקר.

כל הזכויות שמורות לחגית חרמון (מאיה)

נוחי על משכבך בשלום ובחיוך שכל-כך
אופייני לך, חברתי היקרה.

רוית גל-נחמד

חגית מאיה-רימר ז"ל

תושבת באשדות במשך כ-20 שנה.
לאחר מאבק במחלה קשה, הובאה לקבורה
בבית-שאן, עיר הולדתה.
השאירה אחריה משפחה ענפה ואת בנה
יחידה עדן מאיה.

אשדות מרכינה ראש לזכרה ומחבקת את
עדן.

חגית או חגה או חגיגית... איך בדיוק
חושבים עלייך בלשון עבר? ואיך בדיוק
כותבים עלייך הספד. 'מעבר חציה' קראת לי
ולך. איך לסכם כמעט 20 שנות של חברות
בכמה מלים?

נכנסת לחיים שלי ושל משפחתי בסערה
וריקודים, כן, אהבת לרקוד ולשמוח והחיוך
הזה מקצה לקצה, עוברת על תמונות שלנו
ביחד ובכל תמונה ותמונה החיוך שלך מרוח
על הפנים.

מצאתי משהו שכתבת בעבר הרחוק ונראה לי
מתאים ומייצג את שאיפתך למצוא אהבה
וזוגיות, ובורא עולם העניק לך, גם אם לזמן
קצר וקצוב, את יואב, והתאחדת איתו...
עכשיו ואני בטוחה שאתם שם ביחד צוחקים
ונהנים כמו שיואב אהב.

לזכרה של חגית מאיה ז"ל

נר נשמה חודש מאי

ברגע שהתקבלה בטלפון שלי ההודעה על מותה של חגית מאיה, טלפנתי לאחותי בשער-הגולן שמכירה אותה היטב ושאלתיה אם היא מתכוונת לנסוע להלוויה? אחותי נעתרה לבקשתי ונסענו שתינו, לא תיארתי לעצמי שיגיעו גם חברים מאשדות יעקב, אבל להפתעתי גיליתי די הרבה. צריך לציין שחגית חייתה איתנו כמעט 20 שנה והיתה כאן כבת-בית, יחד עם בנה עדן, שהשתחרר לא מכבר מצה"ל. בין החברים שהגיעו להפרד מחגית היתה רבקה מנטל ששרה, קראה דברים לזכרה וגם הביאה זר פרחים יפה.

אני סיפרתי שכאשר חגית הגיעה אלינו, היא היתה יפה מבחוץ וגם מבפנים, שהיא עבדה בחדר-האוכל שלנו בזריזות והיחס שלה לכל החברים, ובמיוחד כלפי המבוגרים שהגיעו לחדר-האוכל היה יוצא מהרגיל. היא ליוותה אותם לשולחן והיתה שואלת כל אחד ואחת האם נחוץ לו משהו נוסף.

בלבי חשבתי שזהו אובדן כואב מאוד של אשה צעירה, טובת-לב כל-כך, ואמא לעלם צעיר.

בדרך חזרה לאשדות, סיפרה לי נילי אחותי שגם בשער-הגולן התייחסה חגית בצורה נפלאה אל החברים המבוגרים, והיו שתי חברות שסיפרו לה שפעם בימי החורף היתה דייסה בכל בוקר, והן משתוקקות לאותה דייסה. חגית לא חשבה פעמיים. הביאה סיר פרטי שלה ובו בישלה מדי בוקר דייסת סולת עבור שתי החברות המבוגרות.

יהי זכרה של חגית ברוך, שנזכור את הטוב ונתרחק מהרע. שנהיה כולנו בריאים וחזקים כדי לעשות טוב לעצמנו ולסביבה שלנו.

שבת שלום

עמליה דיין בת-ארי

כ"ז אייר תרצ"ז	8.5.1937	יוסף	כ"ץ
ז' סיון תרצ"ח	6.5.1938	דבורה	זלקינד
כ' אייר ת"ש	28.5.1940	שמעון	רזנבאום
כ"א אייר ת"ש	29.5.1940	ראובן	סבריזנסקי
י"ג סיון תש"ה	25.5.1945	ראובן	קנדה
ג' אייר תש"ח	12.5.1948	שלמה	בירקנפלד
ט' אייר תש"ח	18.5.1948	יצחק	לביא
י"א אייר תשי"א	12.5.1951	שלמה	שריקי
ג' סיון תשכ"א	18.5.1961	בובה	לרנר
ד' אייר תשכ"ב	8.5.1962	אורית	הראל
כ"ז אייר תשכ"ט	15.5.1969	אסתר	יעקובסון
כ"ד באייר תשל"ג	26.5.1973	שרה	גלי
י"ט באייר תשל"ו	19.5.1976	מרים	טפר
כ"א אייר תשל"ו	21.5.1976	מרים	פלג
כ"ז אייר תשל"ז	16.5.1977	ראובן	נגלר
י"ח באייר תשל"ט	15.5.1979	יוסף	עודד
י' באייר תשמ"ב	3.5.1982	חנה	ספיר
י"ד אייר תשמ"ב	7.5.1982	מרים	היימן
כ' ניסן תשמ"ט	5.5.1989	יעקב	לוזי
כ' סיון תשנ"ט	4.5.1999	גמליאל	בעבור
א' אייר תש"ס	6.5.2000	פרידה	גולדברג
י"ב אייר תש"ס	17.5.2000	משה	מלמוד
כ"ח ניסן תשס"ה	7.5.2005	בוניה	זק
י"ד אייר תשס"ה	22.5.2005	נוח	כהן
י"ב אייר תשע"ב	4.5.2012	מוינה	דוד
כ"ה אייר תשע"ח	10.5.2018	אביגיל	בן נאים

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

מצפה לזכר יובל

החבר של יובל בשנה האחרונה לחייה היה **טמיר סטולרו** (הוריו אלי ואורית סטולרו מתגוררים בינוף אשדות) הגר היום באפיקים ועובד כמדריך טיפוס. טמיר מספר שנהג להגיע עם יובל מפעם לפעם למורדות סירין עם פק"ל קפה ונישנושים כדי לצפות בעמק ולהתבשם מיופיו. אחרי מותה של יובל ביקש טמיר, ביחד עם מספר חברים, להקים מצפה לזכרה של יובל, הפונה לנוף שכל כך אהבה. אחרי שבחנו מספר אפשרויות, נבחר מקום מבודד יחסית, אשר נמצא מתחת למטעי האבוקדו של חלקת 'העמודים' במורדות סירין. טמיר גייס למשימה מספר חברה מהצבא, ויחד פתחו פתח בגדר, הכשירו דרך גישה לרכב ויצרו שביל אבנים יפהפה. במצפה עצמו הונחו אבני בזלת מרמת הגולן, ניטעו עצים צעירים (שמקבלים מים ממטע האבוקדו שמעל) שבבוא היום יעניקו צל, והונחה אבן זכרון מרשימה ועליה כיתוב לזכרה של יובל כהן: **יושב תחת עץ, מסתכל על הנוף, הנראה כמו תמונה, ואת נמצאת בכולה.**

המקום פתוח לקהל, וניתן להגיע אליו ברכב רגיל.

אבנרון

לפני מעט יותר משנה, ב-4 למאי 2020 נמצאה החיילת **יובל כהן** מבית זרע ללא רוח חיים בחדרה שבמחנה עמנואל (ג'וליס) שם שרתה כמש"קית הדרכה. ליד גופתה היה מוטל נשק אישי ממנו ככל הנראה נורה הכדור שגרם למותה. למרות שחלפה שנה מאז המקרה הטראגי, נסיבות מותה של החיילת לא ברורות, מה גם שצה"ל לא שיחרר עד כה מידע בנושא.

יובל, למדה בבית הספר "אפיקי ירדן". משם המשיכה לבית ירח שם למדה במגמת ביולוגיה וסביבה. לאורך שנות לימודיה זכתה לשבחים מהצוות החינוכי ותוארה כשילוב של מבוגר אחראי בכיתה ונערה תוססת בשעות הפנאי. עבדה ברפת של הקיבוץ כדי לממן את השתתפותה במשלחת לפולין, לימודי נהיגה ואת הטלפון הנייד, וסרבה להצעות הוריה לסייע לה במימון. אהבה מוזיקה, טיולים ובילוי בטבע. בתום לימודיה יצאה לשנת שירות מאתגרת בפנימייה לנוער בסיכון שם בלטה באהבתה לחניכיה ובמסירות ובאחריות לעבודה.

עם גיוסה לצה"ל הוצבה לתפקיד מדריכת שליטה ובקרה בחיל הרגלים. לאחר הקורס שובצה לשרת במחנה "עמנואל" (ג'וליס), שם עסקה בהדרכת קצינים זוטרים ובכירים ויצאה להדרכות ולתרגילים בבסיסים בכל רחבי הארץ. היא אף השלימה בהצלחה את מבדקי הקצונה, אך ברגע האחרון לפני פתיחת הקורס חזרה בה. את כל משימותיה מילאה יובל בהצטיינות יתרה ועם חיוך גדול, וזכתה להערכה והוקרה מצד מפקדי בית הספר לפיקוד ושליטה.

שבועות תשפ"א

להיות חשמלאי בשנות ה-60 - לזכרו של חגי ברון ז"ל

אלן רימון – חברה ותיקה מהיקים, עומדת בוכה ומסבירה לחגי ברון השכן שלנו שהיא כבר לא יכולה לשאת את החוס. חגי היה מקשיב בסבלנות רבה ואומר לה בעדינות: "את יודעת שאני מוכן לעשות הכל, גם לי חס וגם לי לא קל, אבל זה לא תלוי בי, אלא בחנן בעלך חנן רימון בעלה של אלן היה איש הכלכלה הבכיר) שהוא זה שמונע מאיתנו לשפץ ולשדרג את מערכת החשמל".

אחת התמונות הקשות הזכורות לי מאותם ימים, היא של חגי ברון, הרץ בכל פעם כאשר יש תקלה ברשת החשמל הישנה והחלשלושה ומנסה לתקן.

היום כשיש לנו מזגן בסלון ובחדרי השינה, ומאווררים בכל פינה, ומקרר חשמלי שמקרר לנו כמה בקבוקי מים שנרצה, קשה להאמין שכך חיינו באמצע שנות השישים של המאה שעברה, ואיזו שמחה היתה כאשר החליטו להכניס ברזים המפיקים סודה בחדר האוכל- זה כבר היה ממש גן-עדן, ויחד עם בקבוק מיץ הפטל או התרכיז שאתם אוהבים- פשוט פנטסטי.

'המומחיות' אף יכלו לייצר "גלידה ביתית" בעוד אני, שלא הייתי מומחית, הסתפקתי בעשיית מגשים קטנים של "קרטיבים" מאויירים ששמתי להם מקלונים שיוכלו לאחוז וללקק, ומהפכה זו איפשרה לנו ההורים, עוד טיפונת מנוחה בחדר ממוזג ונעים.

אז שיהיה לכולנו טוב ונעים תחת גפנינו, תאנתנו ומזגנינו, ושתקום לנו סו"ס ממשלה ראויה, שלא נצטרך ללכת לבחירות חמישיות

חג שמח!

עמליה דיין בת-ארי

לפני שנים רבות, עוד בטרם עידן המזגנים, גרנו: מיכאל ועמליה דיין, וגם רחלה וחגי ברון, וגם מיכאל ועמליה לוי, וגם שרה ודני בארי ואח"כ שלומית ואורי קרפ, באותו בית אחרון, זה שהכי קרוב לצריף הנגריה. זוכרת שלמיכאל היה טקס קבוע שהוא לימד אותי: צריך להשאיר את החלונות פתוחים עד ארוחת הבוקר, אז עוד קצת קריר, ואחרי ארוחת הבוקר צריך לרוץ ל"חדר" לפרוש את וילונות הצל הכתולים כהים לרוחב כל החלון ולסגור את השמשות וכך ניתן לשמור על הקרירות של הבוקר. וכשחוזרים מהעבודה בכרם או בשדה, מתקלחים כמובן, שותים המון מים קרים שהבאנו בכדים ובקבוקים מהברז של המים קרים שסיפק "בית-הקירור הישן" ושוכבים לנוח קצת מעמל היום לקראת בואם של הילדים. גם מקרר חשמלי כמובן, לא היה בדירות, אלא ארגז שבחלקו העליון היינו שמים בלוקי קרח שיוצרו ע"י צבי גולדברג בבית הקירור.

כאשר החליט הקבוץ לקנות לכל חבריו מקרר חשמלי או מזגן, היינו צריכים לוותר במשך שנה או שנתיים על הנופש שהגיע לנו. אין צורך לספר כמה השתוקקנו לצאת לנופש למקומות פחות לוהטים מאשדות יעקב, אך היינו מוכנים לוותר ולא לצאת לנופש, כדי לקבל מקרר חשמלי ומזגן (לא חלילה באותה שנה – "כי הרי אין כסף" אתם יודעים).

וכעבור שנה או שנתיים קבלנו מזגן, שגם עברו היו כללים מדויקים: מתי מותר להדליק ומתי אסור... וחס וחלילה מה קרה כאשר טיילנו על המדרכה ושמענו מזגן מטרטט בדירתו של פלוני בשעות האסורות... אני זוכרת שקיטרתי למיכאל שאני רוצה שיהיה לי יותר אור בדירה, אך אי אפשר היה לשים מנורה של 100 וואט, כי זה בזבוז נוראי של חשמל!!!

הסבירו לנו שרשת החשמל שלנו לא מותאמת לספק יותר ממה שיש, והיו אסיפות קבוץ סוערות על שיפור /שדרוג מערכת החשמל... אני נזכרת שביום חס אחד של קיץ כאשר סיימתי את עבודתי והצלחתי להרגע ולצנן את עצמי, שמעתי קול יבבה במדרכה שמול חלון דירתי, וראיתי את

מתכון לשבועות

הכנת הגוזלמה:

שמים מהמילוי במרכז כל עלה, בערך 2 כפות
וסוגרים בצורת חצי ירח, מבדקים טוב
(כמו בורקס) בקצוות שלא יפתח

במחבת חם, לשים מעט שמן, לטגן עד
להשחמה מכל צד, שיהיה בתאבון!

חג שמח!
רויטל לוי

מזל טוב!
אסאדר ויוסי בן פורת
אנישאי הבת שדמה עם ארן
מזל טוב אמסכה!

גוזלמה - מאפה מטוגן עם גבינות

הכמות מספיקה ל 8 יחידות גדולות.

חומרים לבצק:

2 כוסות קמח לבן

גביע יוגורט 13%

או

גביע אחד של שמנת חמוצה

1/2 כפית מלח דק

המילוי:

200 גרם גבינה בולגרית

גבינה צהובה 22%

גבעולי בצל ירוק 2

(לא חובה)

אפשר לשדרג ולהוסיף:

טונה

חריף

פטירות

זיתים

עגבניות

אופן הכנה

הכנת הבצק:

לשים בקערה את כל מרכיבי הבצק, עד
לקבלת בצק אחיד חלק ונעים לעבודה.
להניח בצד ל 5 דקות והבצק מוכן לעבודה.

מחלקים את הבצק ל-8 חלקים שווים
ומרדדים כל חלק על משטח מקומח לעלה
דק ככל שניתן (בלי שיקרע).

מכינים את המילוי: מערבבים את הגבינות
יחד עם הבצל הירוק (או כל תוספת אחרת
שאוהבים). אפשר גם לא לערבב ופשוט
להניח את המרכיבים של המילוי שרוצים.

מי ומה באשדות

עצי הסיגלון של שכונת הפרחים - אין טעם לחזור ולהזכיר את אשר נעשה (בתום לב ומכוונה טובה!) ולא צלח. אין טעם לקטר, כי החלב ממילא כבר נשפך. מה שניתן, ויפה שעת אחת קודם, זה לחתוך את אותם עצי ענק (חמישה במספר כמדומני) לפרוסות, לסלקם (או למכרם אם יש קונה) ולטעת במקומם עצים אחרים.

לפני כחודש וחצי יצא מושי מנטל לשליחות מטעם חברת 'נטפים' באוזבקיסטן שבמרכז אסיה, ובימים אלה הוא נמצא בארץ בחופשת מולדת קצרה לאחר שהיה ישוב למדינה זו לתקופה של כחצי שנה נוספת. הפרוייקט בו עוסק מושי יחד עם שני ישראלים נוספים, הוא להעביר חקלאים מקומיים מהשקיית כותנה בהצפה, הנהוגה מזה דורי דורות, להשקיה בטפטוף, שעבור האוזבקים זו מהפכה של ממש. פרטים נוספים בביקור הבא.

באחד הבקרים טיילו להנאתם אופיר קיים ורותם רז. בעודם פוסעים סמוך לדרך אבנר הבחינו במחזה מאד לא שיגרת. צמד גמלים ורוכביהם שעצרו ולרגע לפוש וליהנות מן הנוף המרהיב. מדובר בשני צעירים בוגרי צבא ששכרו גמלים (במחיר של 1000 ש"ח לגמל) ויצאו ממצפה רמון בדרכם לגליל העליון. מדי יום גומאים הגמלים ורוכביהם 15-20 ק"מ. למען הסר ספק, מצוידים השנים בשקיות, בהן הם אוספים את גליהם של 'ספינות המדבר'. צילום: רותם רז

אחרי תחינות ומענות הגיעו 'נתיבי ישראל' גם אלינו, ובימים אלה עובר כביש 90 קרצוף וסלילה מחודשת. חבל שבאיחור כל כך גדול. ולאור עומסי התנועה בחגים, מועדים ועיד אל פיטרים למיניהם, הגיע הזמן לתקצב הרחבה של הכביש הצר ונטול השולים, שבשעות היום נוסעים בו טרקטורים למכביר היוצרים עומסי תנועה בלתי נסבלים. אם בסלילה עסקינן נציין שהכביש העוקף את שכונת הבנים החדשה נסלל סוף סוף ואולי בכל נסללה הדרך לתחילת הבניה.

עד לא מזמן ניתן היה לרכוב על אופנים מאשדות לצמח דרך השדות וליהנות. היית עובר את מתחם ספנקריט, חוצה בין השדות ומטעי הבנות ומגיע בבטחה לצמח, מבלי צורך לחצות את כביש 90 ההומה. החליט מי שהחליט (אולי בגלל גניבות או סיבה אחרת) לתחום בגדרות את המקטעים השונים, וכעת לא ניתן עוד להגיע לצמח, אלא דרך שביל האופנים. חבל.

מי ומה - המשך...

קטיף האבטיח (באשדות מאוחד ושער הגולן) החל השנה מעט מוקדם, וזאת בשל גל החום שהאיץ את התקדמות השדה. היבול מעט נמוך אבל המחיר גבוה למדי. בשטחי האיחוד שהם שטחים 'מורכבים' (אבטיח על כנה של דלעת המעניקה לצמח עמידות רבה) היבול נראה מבטיח הרבה יותר, בתקווה שהמחיר הגבוה יישמר.

פתגם עממי קובע ש-מה שתלוי סופו להתייבש וליבול! האמה השלישית, שהיא האקוודוקט הגבוה, נבנתה ב-1942 על ידי קבוצת בניין מקרב חברי הקיבוצים והזרימה את מי הירמוך בגרביטציה אל שדות העמק. מאז שנות השישים עברו בעמק להשקיה במערכות סגורות והאקוודוקטים התייתרו, אלא ששיני הזמן המשיכו לחרוץ בבטון, והתוצאה ניכרת לעין – קטע מהאקוודוקט קרס.

כחובב ספורט הזדמנתי במוצ"ש האחרון לאולם הספורט המרשים של בית ירח המשמש כמגרשה הביתי של קבוצת הכדורסל המשותפת לטבריה ועמק הירדן (מי היה מאמין בעבר שזיווג כזה אפשרי...) בניהולו של **רז גל** המשחקת במסגרת ליגה א'. היריבה שמולה היתה הפועל יזרעאל. היה זה שבוע לאחר שהקבוצה ספגה את הפסדה הראשון והיחיד מול מוליכת הטבלה הפועל מגידו, בה מככב דגן יבזורי, אקס מכבי ת"א וקלעי שלשות מבין הטובים בארץ. במשחק מול מגידו נפצע שחקן הציר של עמק הירדן **עילאי מידלר** (אשדות איחוד) שבכך סיים את העונה. המשחק מול הפועל יזרעאל היה חד צדדי ביותר כאשר חניכיו של המאמן הוותיק גדי קוויק, שהציגו מערך הגנתי מרשים, נותנים את הטון ומנצחים ב-30 הפרש. הירבו לקלוע למנצחים: יובל (קוקי) בן חמו 23 נק' ואריאל לפידות (מסדה) 19.

בתום המחזור השמיני ניצבת הקבוצה במקום השני עם שבעה ניצחונות והפסד בודד. ותודה לרז על שיתוף הפעולה.

השבוע התקיים בעמק הירדן ארוע ספורט נוסף - טורניר שחמט סימולטני מול רב האומן אביגדור ביחובסקי. מול רב האומן התייצבו כ-20 שחמטאים, רובם תושבי העמק, כשליש מהם ילדים וילדות מתחת גיל 15, שחלקם

מי ומה - המשך...

ילדי הבתים הכוללים החליטו שלא להמתין לפתיחה הרשמית של בריכת השחיה וקיבלו את הקיץ במלוא הקצף.

בעקבות הצלחתה של תכנית הטלויזיה הפופולרית, הוחלט להביא לדרך אבנר' מתקן נינג'יה עצמאי משלנו (ביוזמת שאול אלטר). השלב הבא, ככל הנראה, תהיה תחרות, בסיומה יישלח המנצח לאודישנים.

החזיק מעמד וסרב להכנע, גם כאשר הקרב נראה אבוד. היחיד שהצליח לחלץ תיקו מרב-האומן, היה ותיק המשתתפים ומארגן הטורניר, אורטי מתל קציר (הלוח המרוחק). שאפו.

אם חיפשתם סמל המסמן יותר מכל את סיום עידן הקורונה במקומותינו, הרי שזה הניילון בכניסה לחדר הדואר שנסגר למשעי.

לוג עד הבית- בעקבות פניותיה של מנהלת הרווחה ליבי גולן, הגיע למועדון בית קרפ הצוות הבכיר של לוג: המנכ"ל שאול בשיא והיו"רית נורית, למפגש בלתי אמצעי עם וותיקי אשדות. היה מעניין ומועיל, וראוי להפוך פגישות אלה לנוהל קבוע.

מי ומה - המשך...

חדש על המדף

הסוד האחרון של איימי סנואו / טרייסי ריס

רב מכר ענק באנגליה תורגם להרבה מאוד שפות. תינוקת בת יומה שננטשה בשלג. איש לא רצה בה, איש לא אהב אותה. היא התגלתה במקרה על ידי אורליה בת השמונה.

דברים שהשתיקה יפה להם / יונתן שגיב
רומן בלשי פרוע ומצחיק.

איתנו זה נגמר אחרת / קולין הופר (2016)
לפעמים מי שאוהב אותך הוא מי שהכי מכאיב לך.
סיפור בלתי נשכח על אהבה שגובה את המחיר הנורא מכול.

חניבעל / פטריק נ' האנט (2017)
ביוגרפיה מרגשת ומותחת על אחד מגדולי המפקדים בהיסטוריה האנושית.
הביוגרפיה מעוררת לחיים את המפקד הדגול שחצה את האלפים עם פילי מלחמה.

המרכזנית / גרטשן ברג (2020)
ספר מענג, משעשע ורכלני, שובר לב, אבל גם שובה לב. זהו סיפור מסע של אישה אחת שיצאה לגלות את האמת...

המרוקאי האחרון / גבריאל בן-שמחון (2016)
סיפור אהבה מיוחד ושובה לב על הכוחות המעצבים של כור ההיתוך הישראלי. סיפור מאבקו של חייל על חייו ועל אהובתו.

חג שמח – ברוריה

עלון שבועות 1563
עריכה ומי ומה – אבנרון
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

בטקס יום הזכרון לחללי מערכות צה"ל ונפגעי פעולות האיבה שנערך מול בית קרפ, קיבלנו כוכבת נולדת חדשה, טריה ומבטיחה העונה לשם שחר פלקס. שחר היא בתם של אמיר וקרן ונכדתם של חיה וראובן כהן.
ב ה צ ל ח ה .

מבט נוסטלגי - אחד מהחבורה הוא יליד אשדות. מי זה?

צילומי זמן פנאי ב-1952 של חיל המשלוח המהפכני

בתמונה מעלון שעבר כיכב מוקי צור.
הראשונה לזהות היתה רנה הוימן.

חג שמח לכל בית אשדות ואורחיו